

[H. P. Johansen.]

røber ikke noget ved at sige det, for enhver, der læser Betænkningen grundigt igennem, kan læse det mellem Linierne, naar man lægger Mærke til de vage og vaklende Udtryk, der bruges med Hensyn til adskillige Spørgsmaal. Og hvorfor brugte man disse Udtryk? Det ligger nær at tro, at det var, fordi man ikke kunde enes om skarpere Udtalelser. Men jeg understreger, som sagt, at det ikke er hele det kirkelige Udvalg, der har underskrevet paa, at der savnes Hjemmel o. s. v. Jeg vil ogsaa gerne pege paa, at det jo ikke er ubetydelige Mænd, som ikke har underskrevet sammen med Flertallet. Jeg kan saaledes nævne Pastor Geismar, forhenværende Kirkeminister Povlsen, Formanden, Pastor Højmark og Biskop Rosendal. Det er altsaa ikke blot Kirkeministeren og Kirkeministerens nære Partifæller, som ikke har underskrevet sammen med Flertallet, nej, det er kendte Mænd og Mænd, der er ansatte inden for alle Lejre, og derfor synes jeg, der er noget vist misvisende ved, at man, naar man sender en saadan Forespørgsel ud gennem alle Landets Blade, blot henviser til det kirkelige Udvalgs Betænkning.

Jeg kan heller ikke se rettere, end at det første Punkt er mærkeligt paa en anden Maade end den, jeg allerede har nævnt, thi vi ved jo alle, at enhver Forespørgsel paa Rigsdagen betyder en Kritik af en eller anden Disposition, som er foretaget, selv om Tonen i Forespørgselen er den mest fredssommelige — det er for Resten Tonen i Forespørgsler her paa Rigsdagen næsten altid. Men Forudsætningen for at øve Kritik maa være den, at det Parti, der kritiserer, staar med, om jeg maa bruge det Billede, rene Hænder i den Sag, der kritiseres, men det gør Venstre ikke som Parti, og det gør heller ikke en tidligere Kirkeminister inden for Partiet Venstre. Jeg hørte forleden en Præst baade indigneret og forundret stille det Spørgsmaal: Hvordan kan Venstre dog øve Kritik paa dette Omraade, hvordan kan Venstre stille Forespørgsel, naar Partiet selv paa afgørende Punkter har været med til at give Tilladelse til at disponere saadan, som det er sket? Spørgsmaalet om Kirketiendemidlerne listede den ærede Ordfører for Forespørgerne ganske stille uden om, og det er jo det mest om-disputerede blandt de Dispositioner, der er truffet, men paa det Omraade har Venstre, specielt Venstre i Folketinget, uden Forbehold givet Kirkeministeren fuld Tilladelse til at disponere, som sket er.

Nu har jo den ærede Ordfører for

Forespørgerne talt i halvtredie eller tre Timer, og jeg skal ikke forsøge at hamle op med ham i saa Henseende. Der er noget ejendommeligt ved den ærede Forespørgers Kritik, idet denne paa afgørende Punkter rammer hans eget Parti. Det synes mig at være en ejendommelig Taktik.

Jeg kan altsaa ikke se rettere, end at det første Punkt i Forespørgselen er fuldkommen overflødig, fordi der er givet Svar paa det Spørgsmaal i Betænkningen, og tillige i ikke ringe Grad misvisende i sin Form, idet jeg synes, man burde gøre opmærksom paa, at det kun er et Flertal, der staar bag. Jeg kan i og for sig heller ikke se Venstres Berettigelse til at rejse denne Kritik.

Angaaende det andet Punkt, hvad Ministeren vil foretage sig, hvis lignende Spørgsmaal opstaar, er jeg ganske enig med den højtærede Minister i, at der ingen Grund er til at forsøge paa at give ham en Haandfæstning. Vi kunde jo tænke os den Situation, at Oppositionen havde tilbudt den ærede Ordfører for Forespørgerne en saadan Haandfæstning, dengang han var Minister, og jeg kunde have Lyst til at bruge den billedlige Tale, at den ærede Ordfører for Forespørgerne i saa Fald vilde have rystet paa Løvemanken og i høj Grad have betakket sig for at tage imod den Haandfæstning, som ligger i at ville binde en Minister for Fremtiden.

Angaaende det tredie Punkt, Bevilinger til Kirker, maa jeg sige, at jeg ikke kan se, der er en saadan Nødstilstand inden for Kirken paa det økonomiske Omraade eller en saadan Uvilje fra Regeringens Side, at der er Grund til at stille en højtidelig Forespørgsel angaaende de økonomiske Forhold.

Det kunde være fristende at komme ind paa de af Kirkeminister Dahl truffne Dispositioner, men jeg skal ikke gøre det, af to Grunde: for det første fordi jeg som Medlem af det kirkelige Udvalg har været med til at gøre Rede derfor i Betænkningen, og dernæst fordi jeg ganske kan slutte mig til de Udtalelser, den højtærede Minister har fremsat i sin Redegørelse i Dag.

Til Slut kunde jeg have Lyst til at stille et Par Spørgsmaal til den ærede Ordfører for Forespørgerne, et Par Spørgsmaal, som jeg synes, det vilde være af Interesse at faa klaret, naar der nu er talt saa meget om at faa klaret Linierne. Jeg vil gerne spørge den ærede Ordfører, om han ikke har den Opfattelse, at Venstre, specielt Venstre i Folketinget, har fuldt Medansvar for Anvendelsen af Tiendemidternes Reservefond,